

Camins

IberCamera

Intèrprets: Pau Codina, violoncel; Marc Heredia, piano
Lloc i data: Auditori de Girona (2/III/2014)

JORGE DE PERSIA

La nostra vida musical es mou en paràmetres preferentment consumistes. I moltes vegades comentem l'escassa atenció que els seus

responsables, pel que fa a organització, donen als nostres joves músics, a la vista també de l'escassa resposta del públic respecte als intèrprets locals. En aquesta ocasió cal subratllar el contrari: IberCamera va proposar a la sala de cambra del formidable auditori de Girona un recital dels joves Pau Codina i Marc Heredia, i amb bona resposta.

Un marc ideal per apreciar la qualitat dels intèrprets i també un pas important al camí de do-

nar a conèixer els nostres sense necessitat d'epígrafs localistes, per exemple. Pares inter pares, l'important és fer música amb majúscules. Disposem d'una nova generació que ens permet competir en l'àmbit internacional de tu a tu. Cal donar-los suport, i hi haurà molt bones perspectives si aquests joves segueixen la feina a fons.

El violoncel·lista Pau Codina i el pianista Marc Heredia (nascuts a Barcelona el 1988) van fer un programa en què van compartir una de les paraules majors de la cambrística: la *Sonata per a violoncel i piano núm. 1 en Mi menor*

Disposem d'una nova generació que permet competir de tu a tu en l'àmbit internacional

de Brahms. Solvència tècnica garantida, afinació precisa, caràcter ajustat en els espais estilístics propis de Brahms, joc de contrastos, i un brillant *tour de force* en el complex final.

Potser –hi són molt joves encara– els fa una mica de cosa la pro-

funditat romàntica en el fraseig, per exemple en l'exquisida acumulació temàtica de l'Allegretto, però ja hi arribaran. Una bona versió que va ser introduïda per part del violoncel per una eloqüent i expressiva *Suite núm. 2* de Bach, a distingir la *Sarabande*; i al piano, per dos *Nocturns* de Chopin i la transcripció de Liszt de la *Mort d'Isolda* de Wagner, un conjunt de menor identitat, però que va deixar veure un pianista que s'expressa ja amb llibertat en una recerca sensible del so. Enhorabona a tots dos, als organitzadors i al públic. Aquest és el camí.●